

- 3) w § 4 ust. 1 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu:
„Prezydium powiatowych rad narodowych mogą w uzasadnionych przypadkach — zwłaszcza przy budowie ośrodków zdrowia, mostów na drogach lokalnych, dróg lokalnych o nawierzchni twardej ulepszonej, mieszkań dla nauczycieli na wsi oraz placówek i urządzeń kulturalnych — wyrazić zgodę na zwiększenie pomocy finansowej ze środków budżetowych i pozabudżetowych na realizację zadania wykonywanego w ramach czynu społecznego do 70% wartości tego zadania, pod warunkiem nieprzekroczenia 50% udziału tej pomocy na realizację wszystkich zadań w powiecie.”
- 4) w § 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Na realizację zadań inwestycyjnych wykonywanych w oparciu o środki funduszu gromadzkiego i czynu społecznego — w szczególności w zakresie budowy ośrodków zdrowia, mostów i dróg o nawierzchni twardej oraz budowy i rozbudowy szkół i mieszkań dla nauczycieli — mogą być przydzielane środki budżetowe (§ 3 ust. 2) w wysokości równej wartości środków (robocizna, środki materiałowe i pieniężne) świadczonych przez ludność w czynie społecznym. Do środków pieniężnych ludności zalicza się również środki, o których mowa w § 1 ust. 3 pkt 7.”
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

208

UCHWAŁA Nr 203 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1972 r.

w sprawie udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1972 r.

Na podstawie art. 1 i 5 dekretu z dnia 20 lipca 1972 r. o dodatkowych dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 29, poz. 203) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W roku 1972 pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą otrzymać dwa dodatkowe dni wolne od pracy niezależnie od niedziel i dni ustawowo wolnych od pracy. W miarę możliwości dodatkowe dni wolne powinny być udzielone w soboty.

2. Udzielanie dodatkowych dni wolnych od pracy następuje przez odpowiednią zmianę wymiaru czasu pracy w dniach poprzedzających dodatkowe dni wolne.

3. Dodatkowe dni wolne od pracy, o których mowa w ust. 1, nie przysługują:

- 1) pracownikom, którzy obecnie korzystają z dodatkowych dni wolnych od pracy udzielonych w systemie czterybrygadowej organizacji pracy, w pracy trzyzmiannowej ze zlikwidowaną trzecią zmianą w soboty lub innych systemach organizacyjnych czasu pracy, przewidujących udzielanie pracownikowi dodatkowych dni wolnych,
- 2) pracownikom korzystającym z urlopów wypoczynkowych dłuższych niż 26 dni roboczych (z wyłączeniem urlopów dodatkowych udzielanych z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia),
- 3) pracownikom sezonowym.

§ 2. Warunkiem wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy według zasad, o których mowa w uchwale, jest:

- 1) wykonanie planu produkcji i usług;
- 2) uzyskiwanie założonych relacji ekonomicznych i wyników finansowych;
- 3) nieprzekroczenie planowanego funduszu płac;
- 4) usprawnienie organizacji pracy umożliwiające racjonalne wykorzystanie czasu i kwalifikacji pracowników.

§ 3. Udzielenie dodatkowego dnia wolnego dla określonej grupy pracowników (całego zakładu pracy, wydziału, oddziału, brygady, zespołu itd.) może nastąpić po uprzednim wyrównaniu czasu nie przepracowanego z tytułu udzielanego dodatkowego wolnego dnia przez odpowiednią zmianę wymiaru czasu pracy.

§ 4. 1. Decyzję o udzielaniu w zakładzie pracy dodatkowych dni wolnych od pracy podejmuje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową po stwierdzeniu, że dokonane przygotowania organizacyjne zapewniają reali-

zację planowych zadań, a udzielanie dodatkowych dni wolnych w zakładzie pracy nie koliduje z działalnością innych jednostek gospodarki oraz zaspokajaniem potrzeb społeczeństwa.

2. Kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową:

- 1) wyznacza terminy udzielania dodatkowych dni wolnych,
- 2) określa zakres i terminy zmian w rozkładzie czasu pracy dla całej załogi zakładu pracy lub określonych grup pracowników,
- 3) zawiadamia wszystkich pracowników o dokonanych ustaleniach w sposób przyjęty w danym zakładzie pracy co najmniej na tydzień przed wprowadzeniem zmian.

§ 5. 1. Dodatkowe dni wolne od pracy przysługują wyłącznie w terminach z góry ustalonych. Pracownikom, którzy z powodu urlopu, choroby lub innych przyczyn dni tych nie mogli wykorzystać w wyznaczonych terminach, nie przysługują w zamian inne dni wolne od pracy ani żadne roszczenia z tego tytułu.

2. Jeżeli na polecenie zakładu pracy pracownik wykonywał pracę w dniu wyznaczonym dla niego jako dzień wolny od pracy, a przepracował dni, w których następuje wyrównywanie czasu nie przepracowanego (§ 3), powinien otrzymać dzień wolny od pracy w innym terminie. Nie dotyczy to kierowników zakładów pracy, ich zastępców oraz głównych księgowych.

3. Dodatkowy dzień wolny od pracy nie przysługuje pracownikowi, który przed tym dniem opuścił pracę bez usprawiedliwienia bądź który nie został dopuszczony do pracy z powodu stanu nietrzeźwości.

§ 6. Zobowiązuje się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do wydawania wytycznych dotyczących udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy oraz koordynacji prac w tym zakresie.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym udzielanie dodatkowych dni wolnych od pracy w spółdzielczych zakładach pracy na zasadach określonych niniejszą uchwałą.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.